

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

2. In quem vsum aut finem sit instituta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

CAPVT VIII.

ARGUMENTA.

1. *Quid sit & significet Confirmatio Sacramentalis.*
2. *In quem usum aut finem sit instituta.*
3. *Quibus modis debeat hoc Sacramentum ad ministrari.*

Confirmatio est examinatio fidei Christi, atque adeo huius Confirmatio seu corroboratio in Baptizatis fidelibus, sequitur Baptismum: vel, Confirmatio est propria fidei confessio coram Episcopo aut ministro Ecclesiae: dum enim homo baptizatur, pro illo alias promittit fidem Christianam, nempe patrinus: at postea nos hoc ipsum Confirmare ac profiteri palam debemus, iuxta dictum Apostoli Roman. 10. Corde creditur ad iustitiam, ore autem fit Confessio ad salutem. Et maximè probandi est haec Confirmatio, si ad hoc usurpetur, ut Christiana iuuentus examinetur, vt fidem propriam profici possint: vnde & in Catechismo iuuentus inservient in scholis, idque à teneris annis, vt discant & percipient articulos fidei, decem præcepta, & alia ad salutarem cognitionem necessaria: Nam & in primis Ecclesia post rei literarię rudimenta pueris techizabantur, id est, docebantur ac instituebantur & cum sic profiterentur fidem suam, Episcopus eos confirmabat tanquam veram habentes fidem Christi: item Confirmabantur homines quotidie aut quilibet die Dominica per sermones verbi Dei & doctrinam Christi.

2. Secundò, sic examinati & edotti confirmabantur non solum verbo, sed etiam impositione manuum Episco-

Episcoporum, & in tali impositione manuum inuocatur & datur Spiritus sanctus in robur & virtutem credenti contra tentationes & insultus diaboli, peccatorum, & ne post baptismum vixit eiusmodi tentationibus peccatorum vel desperationis, relabatur in condemnationem vel peccata mortalia, quae in Baptismo omnia fuerant dimissa. Ideo ut virtute Spiritus sancti diligentius caueret peccata, & temptationibus fortius resisteret, siebat talis impositio manuum, ut daretur Spiritus sanctus ad corroborandum hominem: Item, quia olim Christiani multis subiiciebantur periculis, afflictionibus, martyrijs ad fortiter fereendam crucem & mortis tormenta pro nomine & fide Christi, ut sine timore Christum confiterentur, signabantur oleo & balsamo per formam crucis in frontibus eorum. Quoniam itaque omnes nos indigemus virtute altissimi & auxilio Spiritus sancti, ne scilicet relabamur in pristina loetalia vitia & damnationem, sed ut constanter profiteamur nomen Christi contra Turcas, Iudeos & Barbaros, amplectenda haec est Confirmatio & veneranda: percussio autem maxillæ significat, ut deinde cogitet se animosè pro nomine Iesu contumelias, opprobria & verbera pati velle, sicut Christus pro nobis verberatus est in maxilla, & Apostoli fecerunt Actorum quinto, & iubetur porrigerere sinistram maxillam ei qui nobis dexteram tetigerit, Matth. quinto. Quod autem Spiritus sanctus dabatur in robur & virtutem per impositionem manuum in Confirmatione, probatur ex Actis Apost. cap. octavo, cum Petrus & Ioannes missi a ceteris Apostolis ex Hierosolyma in Samariâ ad eos qui iam erant baptizati, & imponebant illis manus, & accipiebant Spiritum sanctum, Actorum 19. His auditis, baptizati sunt in nomine Iesu, & cum imposuissent illis manus, accipiebant Spiritum sanctum. Tales Authoritates intelligunt omnes veteres

Doctores

Doctores de Confirmatione Sacramentali, & docent quod Spiritus sanctus qui datus est in Baptismo al mundationem animę existentis in originali peccato, in Confirmatione inuocatur, & datur ad corroborandum & confirmandum nos, ut maneamus constantes & fortes in duello aduersus peccata pristina & diabolū: Et quanuis non sit tā necessarium, sicut Baptismatis Sacramentum est, vel Eucharistiæ vel penitentiæ, eò quod hæc tria habent præcipuum progressionem Euangeliij, id est, remissionis peccatorum, suntque à Christo instituta & præcepta in Euangeliō rāmen quia non solum indigemus remissione peccatorum, sed opus habemus corroboracione & auxilio Spiritus sancti ad currēdam viam mandatorum Dei, ad cauenda lœtalia vitia, & ferendam crucem, avertandam desperationem in fide Christiana, ad superādam Diaboli tentationem & alia huiusmodi, omnino necessarium est Confirmationis Sacramentum, ijs qui perseverare volunt usque ad finem: & ex his causis Ecclesia veneratur hoc Sacramentum propter constantiam fidei, & maximè in tribulatione & angustijs. Dederunt olim Patres hoc Sacramētum tam paruulis, quam adultis: Adultis, propter propriam & spontaneam suæ fidei confessionem: Paruulis vero, tanquam nouis Christi tyrunculis, vt ad pugnam hac quasi armatura Spiritus sancti cōtra Sathanā protestatē munirentur & animarētur. Hoc autem Sacramentum incumbit administrare Episcopo, vt qui habet specialem curam & regimen Ecclesiæ, & cuius est intendere sibi ipsi & toti gregi Dominico, Acto cap. 20.

3. Tertiō, Episcopus hoc confirmationis Sacramentum administraturus, debet primō populum instruire in verbo Dei, & informare, quid sit hoc Sacramentum, & quare in Ecclesia fiat: deinde adstātes ad orationem sobriā exhortari, vt que ieconi, nisi necessitas impe-